

regulerer sig, vil ogsaa deres Lyst til Foretagsomhed gøre sig gældende. Et Omraade, hvor man vel snarest kunde vente en Forbedring, er netop Udtagning af Indskud. Der er her stærke Tegn paa, at Publikum i Virkeligheden føler sig beroliget, at Pengene har Tilbøjelighed til at vende tilbage til Pengeinstitutterne. Det vilde jo være en ganske betydelig Opmuntring for dem, og det vilde ogsaa give dem Midler til at udfolde en større Foretagsomhed, end de under modsatte Vilkaar maatte være indskrænkede til.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Jeg bad om Ordet, da det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) fremsatte sine Bemærkninger, men efter at den højtærede Indenrigsminister har svaret det ærede Medlem, kan jeg afstaa derfra. — Jeg vil gerne i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) udtalte, sige, at det ærede Medlem sikkert glemte noget. Det ærede Medlem talte om at sætte Arbejder i Gang og pegede særlig paa, at dette skulde gøres fra Regeringens Side. Jeg vil dertil sige, at det, der kan sættes i Gang fra Ministeriets Side, forslaaer alligevel i det store og hele ikke meget. Der er saa uhyre mange arbejdsløse — og der bliver stadig flere —, at selv det Statsarbejde, der kan sættes i Gang, vil beskæftige en alt for ringe Del. Men der er et Omraade, hvor man kan afhjælpe Arbejdsløsheden i en meget betydelig Grad, og hvis det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) vil fæste sin Opmærksomhed derved og bringe den Indflydelse, han er i Besiddelse af, i Virksomhed, vil det være godt. Det er nemlig en Kendsgerning, at i samme Øjeblik som Krigen brød ud i Europa, og Panikken derfra satte sine Spor her i Landet, afbrød Amtskommunerne — jeg vil ikke sige Landet over, men i hvert Fald flere Steder — meget resolut endogsaa Arbejder, der var i Gang. Jeg husker i Øjeblikket Beslutninger baade fra Vejle og Viborg Amtsraad om at standse allerede paabegyndte Arbejder, og man vedtog, at nye Arbejder kunde der i den nærmeste Fremtid aldeles ikke være Tale om. Hvis det ærede Medlem fra Give sammen med sine Stands- og Meningsfæller indenfor Amtskommunerne vilde gøre sin Indflydelse gældende for at faa Amtskommunerne til paa ny at sætte de Arbejder i Gang, som de har afbrudt, vilde det udgøre et meget betydeligt Plus til den Virksomhed, der kan skabes gennem de Arbejder, der forhaabentlig sættes i Gang

af Ministeriet. Men jeg vil gaa et Skridt videre og sige, at foruden hvad Amtskommunerne kan sætte i Gang med Hensyn til Arbejder, kan Sognekommunerne beskæftige en ikke ganske ringe Del arbejdsløse, hvis de er tilstrækkelig villige dertil. Naar man færdes omkring paa Vejene — det gælder baade Landeveje og Sogneveje i Jylland —, forbavses man mange Gange over de slette Tilstande, hvori de befinder sig. Paa dette Omraade vil alle de Bekostninger, der kan følge med at istandsætte disse Veje, blive udbetalt som Arbejds løn: Betalingen for Harpning af Sten og Grus, for Paakørsel og Planering, og hvad der ellers hører til Istandsættelse af Veje, er næsten alt sammen Arbejds løn, og hvis Sognekommunerne vilde tage Hensyn til dette — det er naturligvis ikke noget, man er ukendt med derude —, og man blot i hver anden eller hver tredje Sognekommune vilde beskæftige en 2—3 Mennesker et Par Maanedere af Vinteren med at gøre de Veje i Stand, som i høj Grad trænger dertil, vil jeg være tilbøjelig til at tro, at dette i højere Grad vilde fremme Arbejderne end det, som der sættes i Gang fra Ministeriets, ja endogsaa fra Amtskommunernes Side. Jeg henstiller til ærede Medlemmer i Landkommunerne at sige til deres Standsfæller i Sogneraadene og Meningsfæller i Amtsraadene, at de bør have Opmærksomheden rettet paa dette Forhold, og jeg gør dertil den Henstilling til ærede Medlemmer af Tinget, fordi jeg er ganske sikker paa, at de ofte gentagne Udtalelser om, at under disse kritiske Forhold skal den store Fællesfølelse samle os alle sammen, ikke blot er Ord, men at man blot venter paa en Anledning til at omsætte dem i Handling.

Dernæst vil jeg sige til de enkelte Medlemmer af Venstrepartiet i denne Sal, der gerne vil have, at Statstilskuddet til Hjælpekasserne i den Forbindelse, hvori vi her taler derom, kun skulde være en Halvdel, at de bør komme Købstadkommunerne noget til Hjælp i den foreliggende Situation. Forholdet er det, at de Summer, der ydes til Hjælpekasserne til Understøttelse af de indkaldte Soldaters Familier, er ganske små for Landsognenes, men meget betydelige for Købstadkommunernes Vedkommende, thi selv om Landsognene har 2—3 eller 4 indkaldte Familier at yde Bidrag til, og jeg ved, at der er adskillige Landkommuner, i hvilke der findes det nævnte Antal, understøttes de ikke med noget betydeligt Beløb, thi